

F. t. l. vedr. retsplejeloven m.v.

hundrede kroner. Et andet eksempel kunne være sager om krav fra et stort antal købere af en vare, der er solgt ved fjernsalg efter annoncering på internettet eller i et kuponhæfte el.lign., og som påstås at være mangelfuld, og hvor den enkelte købers krav (f.eks. om tilbagebetaling af købesummen, prisafslag eller erstatning) kun udgør få hundrede kroner.

Retten kan kun efter anmodning fra grupperepræsentanten bestemme, at et gruppessøgsmål skal omfatte de gruppemedlemmer, der ikke har frameldt sig gruppessøgsmålet. Rettens beslutning herom må derfor afvente, at der er udpeget en offentlig myndighed, der ved lov er bemyndiget hertil, som grupperepræsentant, jf. herved det foreslåede § 254 c, stk. 2. Såfremt en foreslået grupperepræsentant, der er en offentlig myndighed, der ved lov er bemyndiget til at kunne udpeges som grupperepræsentant, allerede før udpegningen som grupperepræsentant har anmodet om, at gruppessøgsmålet gennemføres efter frameldingsmodellen, kan retten dog samtidig med udpegningen af grupperepræsentanten træffe bestemmelse efter stk. 8.

Rettens afgørelse om, hvorvidt gruppessøgsmålet skal gennemføres efter frameldingsmodellen, kan kæres af grupperepræsentanten og modparten efter retsplejelovens almindelige regler. Derimod kan gruppe-medlemmerne ikke kære afgørelsen.

2. pkt. fastslår, at retten fastsætter en frist for ved skriftlig meddelelse at framelde sig gruppessøgsmålet. Fristen bør i almindelighed fastsættes til en bestemt dato og altså ikke til et vist tidsrum efter en nærmere angiven begivenhed, f.eks. underretning om sagen. Ved fastsættelsen af fristen må retten derfor have overvejet, hvordan gruppemedlemmerne bør underrettes om sagen, jf. nedenfor om stk. 9, således at der kan afsættes et rimeligt tidsrum for gruppemedlemmerne til hver især at overveje, om de vil framelde sig gruppessøgsmålet.

I almindelighed vil fristen kunne sættes til 4-8 uger efter det tidspunkt, hvor gruppemedlemmerne skønnes at ville have modtaget underretning om sagen, hvis underretningen sker ved individuel meddelelse til det enkelte gruppemedlem. I andre tilfælde vil fristen i almindelighed kunne sættes til 2-3 måneder efter det tidspunkt, hvor gruppemedlemmerne skønnes at ville have modtaget underretning om sagen. Om fristen bør sættes i den lave ende eller den høje ende af de nævnte intervaller, vil bl.a. afhænge af sagens karakter. Fristen bør således være længere, hvis kravene i sagen er komplicerede eller har vidererækkende betydning for det enkelte gruppemedlem, end hvis kravene i sagen er enkle og har lille betydning for det enkelte gruppe-medlem.

Hvis der er større usikkerhed om, hvornår gruppe-medlemmerne kan antages at ville have modtaget underretning om sagen, kan retten eventuelt vente med at fastsætte frameldingsfristen, indtil der foreligger en nærmere afklaring heraf. Blot må frameldingsfristen være fastsat, før underretningen iværksættes, da frameldingsfristen skal fremgå af underretningen.

Under hensyn til de retsvirkninger, der er forbundet med en framelding fra et gruppessøgsmål, foreslås det, at frameldingen skal ske ved skriftlig meddelelse. Samtidig bør det dog være enkelt at framelde sig et gruppessøgsmål, og hvis underretningsformen giver mulighed for det, jf. herom stk. 9, bør underretningen derfor vedlægges en frameldingsblanket, som blot skal udfyldes med personlige data, underskrives og indsendes. Endvidere forudsættes det, at frameldingen kan ske ved digital kommunikation, jf. herved for domstolens vedkommende retsplejelovens § 148 a (der dog endnu ikke er sat i kraft).

Rettens afgørelse om fristen for framelding kan kæres af grupperepræsentanten og modparten efter retsplejelovens almindelige regler. Derimod kan gruppe-medlemmerne ikke kære afgørelsen.

Retten bestemmer, hvortil framelding skal ske, jf. stk. 8, 3. pkt. I almindelighed vil det være naturligt, at framelding sker enten til retten eller til grupperepræsentanten.

Efter 4. pkt. kan retten undtagelsesvis tillade, at framelding sker efter fristens udløb, hvis særlige grunde taler for det. Denne dispensationsmulighed bør anvendes restriktivt. Formelt set giver bestemmelsen mulighed for at tillade framelding helt frem til sagens optagelse til dom, men hovedanvendelsesområdet vil være mindre fristoverskridelser, hvor det er undskyldeligt, at frameldingen ikke er kommet frem inden fristens udløb, og relativt mindre fristoverskridelser, hvor et gruppe-medlem ikke i tide har været opmærksom på gruppessøgsmålet og frameldingsfristen, eventuelt fordi underretning af gruppemedlemmerne helt eller delvis er sket ved offentlig bekendtgørelse. Hensynet til den, der ønsker at framelde sig efter fristens udløb, må dog afvejes over for hensynet til modparten, og i grænsetilfælde kan det således også tillægges betydning, om modparten er indforstået med den sene framelding.

En anmodning om framelding efter fristens udløb, som er begrundet i, at et gruppe-medlem nu ønsker at indtræde som part og selv føre sagen vedrørende sit eget krav efter reglerne om individuelle søgsmål, skal i forhold til den foreslåede dispensationsmulighed i stk. 8, 4. pkt., behandles på samme måde som andre anmodninger om framelding efter fristens udløb. Det